

Ο Μητροπολίτης Λαρίσης στα ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2021

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου

Με τον Παρακλητικό Κανόνα του Αγίου Νικηφόρου του Λεπρού, άρχισαν οι απογευματινές ενοριακές, εορταστικές, εκδηλώσεις «ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2021», της 6ης ημέρας στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Ομωνύμου Δήμου. Ακολούθησε ομιλία με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμο και θέμα: “Μικρές επισημάνσεις σε μεγάλες παρανοήσεις”.

Στην αρχή της ομιλίας του ο Σεβασμιώτατος είπε: “Προσδοκούμε να ζήσουμε στον παράδεισο της Θείας Δόξης και να τον ζήσουμε ήδη σε αυτήν εδώ τη ζωή, σε αυτήν εδώ την κοινωνία, στην καθημερινότητά μας. Και αυτός είναι ο σκοπός της Εκκλησίας, γι’ αυτό υπάρχει, για να εκκλησιοποιεί τον κόσμο, ακόμα και όταν ο κόσμος αποστρέφεται την Εκκλησία. Να πορεύεται με βάση τις αρχές και τις αξίες

του ιδρυτή της, με βάση το ευαγγελικό κήρυγμα και να προσφέρει σωτηρία στον κόσμο. Κι ακόμα αν ο κόσμος αποστρέφεται την Εκκλησία, η Εκκλησία δεν μπορεί να περικόψει το κήρυγμα της ή να το τροποποιήσει, ή να το παραλλάξει. Μπορεί όμως να το προσφέρει με πιο έξυπνο τρόπο. Μπορεί να το προσφέρει χρησιμοποιώντας τα μέσα της εποχής. Βλέπετε ότι παλιά, τα κηρύγματα γινόντουσαν μέσα στους ναούς και έπρεπε οι άνθρωποι να έρθουν στην εκκλησία. Για «δι' ευλόγους αιτίας» όμως κάποιοι δεν μπορούν να έρθουν στο Ναό και έτσι έχουμε τα σύγχρονα μέσα της τεχνολογίας και μέσω αυτών, παρακολουθούν και αυτοί που είναι μακρύτερα και ακούν και χαίρονται”.

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος τόνισε: “Η Εκκλησία δεν αρνείται την τεχνολογία, την χρησιμοποιεί. Δεν αρνείται τα επιτεύγματα της επιστήμης, αντίθετα τα επιστρατεύει στη διακονία της ζωής της, στον τρόπο που θα πορευτεί, στον τρόπο που θα συναντήσει τον σύγχρονο άνθρωπο. Η Εκκλησία μπορεί να αλλάζει τα μέσα τα οποία χρειάζεται για να προσεγγίσει τον άνθρωπο και να επιστρατεύει τα μέσα κάθε εποχής, δεν αλλάζει όμως το κήρυγμά της. «Ίησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας». (Εβρ. 13,8). Μπορεί κάποτε να ήμασταν σε κατακόμβες, μετά μπορεί να βγήκαμε στην επιφάνεια της γης και να χρησιμοποιήσαμε Ναούς για να λατρεύουμε τον Θεό, σημασία έχει ότι όσο πορεύεται η Εκκλησία μέσα στα χρόνια να μπορεί να αποδεικνύει ότι το κήρυγμά της είναι το ίδιο. Η Εκκλησία είναι ίδια ανά τους αιώνες γιατί ο Χριστός που είναι η κεφαλή της είναι ο ίδιος. Οι άνθρωποι αλλάζουν, γενεές έρχονται και παρέρχονται, όμως όλες οι γενεές πρέπει να ακούσουν το ίδιο κήρυγμα. Όλες οι γενεές πρέπει να καταλάβουν το ίδιο. Όλες οι γενεές πρέπει να αισθανθούν, να νιώσουν να προσευχηθούν το ίδιο.

Και εκεί είναι η ευθύνη της Εκκλησίας, να διατηρήσει το λόγο του Κυρίου ακαινοτόμητο, απαραχάρακτο, αναλλοίωτο.

Δεν σημαίνει ότι διατηρούμε τον λόγο του Θεού στα εξωτερικά χαρακτηριστικά το ίδιο. Μπορούμε να τον αλλάξουμε. Στην ουσία του όμως, στο μήνυμά του, στο περιεχόμενό του, στο πνεύμα του, μιλάμε και λέμε αυτό το οποίο ο Θεός μας άφησε ως παρακαταθήκη. Και εκεί τίθεται το μεγάλο θέμα της υπακοής της Εκκλησίας στον Χριστό και των ανθρώπων στην Εκκλησία. Ακριβώς επειδή πρέπει να παραμείνει αναλλοίωτος ο αιώνιος λόγος του Θεού, ακριβώς επειδή δεν μπορεί να παραχαραχθεί το μήνυμα, το κήρυγμα του Ευαγγελίου, εμείς πρέπει να κάνουμε υπακοή στους προ ημών πατέρες, στον Κύριο της δόξης. Και αυτό το οποίο μας παρέδωσαν, αυτό και εμείς το πάμε παραπέρα και το παραδίδουμε”.

Σε άλλο σημείο είπε χαρακτηριστικά: “ Στην εκκλησία μιλάμε για ιερά παράδοση, θέλοντας να πούμε ότι την ευθύνη την έχει αυτός που παραδίδει και όχι αυτός που παραλαμβάνει. Την ευθύνη της παράδοσης της πίστης την έχω εγώ ο Επίσκοπος σε εσάς που ακούτε. Δεν φέρεται ευθύνη εσείς για τα λάθη τα δικά μου. Δεν είναι ιερά παραλαβή, είναι ιερά παράδοση. Εγώ πρέπει να έχω το νου μου να μην πω τίποτε το εκτός Εκκλησίας, τίποτε το εκτός Χριστού, τίποτε το οποίο δεν είναι σύμφωνο με το αναλλοίωτο μήνυμα της Ορθοδοξίας ανά τους αιώνες στην ανθρωπότητα. Η παράδοση είναι ιερά και για το λόγο αυτό, εγώ πρέπει να έχω συναίσθηση αυτής της ιερότητας και είναι ευθύνη μου να σας παραδώσω την πίστη χωρίς να αλλοιώσω το παραμικρό. Γι’ αυτό και στη λειτουργία όταν εκεί προσευχόμαστε και λέμε «ὕπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων».

Εγώ όταν σφάλω σε κάτι, κάνω αμαρτία ενώπιον του Θεού, διότι έχω αποδεχτεί να είμαι κληρικός Του και έχω αναλάβει την ευθύνη της παράδοσης του λόγου του Θεού σε εσάς. Εγώ έχω το θησαυρό της πίστεως. Όταν λοιπόν εγώ αστοχώ, εγώ τότε αμαρτάνω. Όταν αστοχείτε εσείς, φταίω εγώ που δεν σας το έχω μάθει σωστά, δεν σας τα έχω μεταλαμπαδεύσει σωστά και συνεπώς εσείς ότι διαπράττεται, το διαπράττεται εξ αγνοίας. Η Εκκλησία για να παραδώσει το λόγο της, το μήνυμα της, χρησιμοποιεί δύο όπλα. Χρησιμοποιεί δύο μέσα, αυτά τα οποία

άφησε ο Χριστός λίγο πριν αναληφθεί. Τι είπε ο Χριστός λίγο πριν αναληφθεί; «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιου και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς τηρείν πάντα όσα ενετειλάμην υμίν· και ιδού εγώ μεθ' υμών ειμι πάσας τας ημέρας, έως της συντελείας του αιώνος» (Ματθ. 28, 19 – 20). Δηλαδή, Εγώ τώρα θα αναληφθώ, εσείς όμως οι Απόστολοί μου έχετε την εξής αποστολή. Να πάτε σε όλα τα έθνη, σε όλους τους ανθρώπους, ανεξαρτήτως φυλής, ανεξαρτήτως πολιτισμού, ανεξαρτήτως θρησκείας, ανεξαρτήτως φύλου, ανεξαρτήτως γένους, ανεξαρτήτως κοινωνικής καταστάσεως, ανεξαρτήτως μορφώσεως. Αυτό σημαίνει να κάνουν οι Απόστολοι μαθητές Χριστού όλους και να εκχριστιανίσουν τους πάντες μέσω του Αγίου Βαπτίσματος”.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο Σεβασμιώτατος είπε: “Η Ορθόδοξη Εκκλησία πρέπει πάντα να δικαιώνει αυτό το «έρχου και ίδε» του Χριστού. Να έρχεται ο πιστός στο χώρο της Εκκλησίας και να βρίσκει μήνυμα ζωής, προοπτικής ζωής. Και αυτό είναι η ευθύνη όλων μας. Γι’ αυτό σας παρακαλώ την πίστη του Χριστού, όχι την πίστη των ανθρώπων. Την πλατιά αγάπη, το ευρύ μυαλό του Χριστού και όχι τα στενά μυαλά και τις στενές καρδιές των ανθρώπων. Ο Χριστός είναι το πρότυπό μας. Όχι οι άνθρωποι. Και επειδή ο Χριστός θα μας κρίνει, η εξεταστέα μας ύλη είναι η μορφή του Χριστού και το πώς ο Χριστός αναστρέφεται στον κόσμο και τι περιμένει από εμάς. Γι’ αυτό όλα γίνονται εν Χριστώ, δια Χριστόν, υπέρ Χριστού και κατά Χριστόν. Αυτό εύχομαι να επιτύχουμε όλοι και έτσι εύχομαι να είναι η ζωή μας”.

Εν συνεχεία πραγματοποιήθηκε το καθιερωμένο “Ενοριακό Αρχονταρίκι” στο οποίο ο Σεβασμιώτατος απάντησε στα ερωτήματα που του υπέβαλαν οι ακροατές.

Η 6η μέρα των εορταστικών εκδηλώσεων ολοκληρώθηκε με κατανυκτική αγρυπνία στην οποία λειτουργός και ομιλητής ήταν ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Αντώνιος, από την Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Δρυοβούνου Σιατίστης.

Έψαλαν ο Πρωτοψάλτης κ. Πολύκαρπος Τύμπας και ο Λαμπαδάριος κ. Λεωνίδας Ηλιόπουλος.

